

[Else-Merete Ross.]

heller ikke uden om straffebestemmelser, men det skal jeg lade ligge i denne omgang.

Jeg er ikke agent for nogen afholdsforening, men mener alligevel, at spiritus og bilkørsel skal holdes absolut adskilt. Nogle taxaer har en plakat på bagruden: „Har De parkeringsvanskeligheder? Tag en taxa“. Rådet for større Færdselssikkerhed burde måske forsyne alle vogne med en plakat med indhold i retning af følgende: „Vil du drikke, bil så ikke, hydr en vogn“. Jeg tror, man skulle opfordre Piet Hein til at lave et Kumbelvers, som sikkert vil have større slagkraft end det, jeg har forsøgt mig med.

Jeg håber, det i udvalget bliver muligt at få en grundig drøftelse af, hvor lavpromillegrænsen skal ligge, og at vi ikke straks lægger os fast på straffelovrådets 0,8 promille, men alvorligt overvejer at følge den norske og svenske praksis og disse landes erfaringer.

Axel Ivan Pedersen: Det kan formentlig ikke forbavse nogen i folketinget, at jeg som formand for færdselssikkerhedskommissionen tager ordet på baggrund af de betænkninger om hastighedsbegrænsninger og spritkørsel, som kommissionen har afgivet.

Regeringen har ved fremsættelsen af forslag til lov om ændring af færdselsloven undladt at foreslå en ændring af § 16, men har, som det fremgår af justitsministerens fremsættelse, stillet spørgsmålet om en promilleregulering til fri afgørelse. Jeg vil tage det som udtryk for, at der ikke i regeringen er modstand mod en lovfæstelse af retspraksis, men at man blot har været i tvivl om, hvorvidt man skulle stille forslag om to eller blot én promillegrænse. Jeg har da også forstået det således, at regeringen venter, at forslag herom vil blive stillet som ændringsforslag til lovforslaget, og jeg kan forhåbentlig glæde regeringen med, at den i så henseende ikke vil blive skuffet.

På baggrund af, at færdselssikkerhedskommissionen efter en lang række møder, hvori alle synspunkter med både juridisk og

medicinsk bistand er blevet gennemdrøftet, enstemmigt har anbefalet indførelse af en promilleregulering på 0,8 og et stort flertal på 11 af kommissionens 14 medlemmer tillige en lavpromilleregulering efter svensk mønster på 0,5 promille, forekommer det mig, at der har været tilstrækkelig saglig begrundelse for et forslag herom, så meget mere som justitsministeren på fremsættelsestidspunktet var bekendt med, at straffelovrådet i en betænkning, der nu er kommet, ville tilslutte sig færdselssikkerhedskommissionens indstilling, for så vidt angår 0,8 pct.-reglen. Det er tillige en tilkendegivelse af, at § 16 må ændres, og det er hævet over enhver tvivl, at det er nødvendigt. Udviklingen har vist, at det er en dårlig for ikke at sige umulig paragraf at administrere både for domstolene og for motorførerne. Som paragrafen er udformet, fremtræder den ikke som en prohibitiv bestemmelse, men snarere som en om end moderat tilskyndelsesparagraf, der er hægtet en advarsel på. Det er denne advarsel om ikke at føre et motorkøretøj, medmindre man kan gøre det på fuldt betryggende måde, der er så vanskelig at administrere med den virkning, alkohol har på reaktionsevnen og på ansvarsfølelsen. Men netop derfor må den i det mindste have en tilføjelse, der fortæller, at den pågældende med en blodalkoholkoncentration af en bestemt størrelse ikke i strafferetlig forstand er i stand til at føre et motorkøretøj på fuldt betryggende måde. Det vil sige, at afgørelsen ikke længere er hans egen, hvilket må anses for rimeligt under hensyn til hans alkoholkonsum og den risiko, han påfører ikke alene sig selv, men i øvrigt alle andre trafikanter. Det er ikke mindst denne beskyttelse af alle andre trafikanter, det må være folketingets opgave at varetage.

Det er alt for mange uskyldige mennesker, der mellem år og dag dræbes eller lemlestes, ofte med livsvarig invaliditet til følge, af spritbilister. Og når jeg tænker på den interesse, folketinget viser narkotikaproblemet, der ikke kræver tilnærmelsesvis det samme antal ofre, og hvor man ikke kan